

عنوان مقاله:

تاثیر ادبیات شفاهی و لالایی در کودکان

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی علوم انسانی، اجتماعی و سبک زندگی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

طیبه غریب - دانشجومعلم علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان پردیس فاطمه الزهرا(س) تبریز

مینا کبودی النجق - دانشجومعلم علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان پردیس فاطمه الزهرا(س) تبریز

فاطمه جعفری کلیر - دکتری زبان و ادبیات فارسی، مدرس دانشگاه فرهنگیان تبریز

خلاصه مقاله:

هدف: دانستن این که ادبیات شفاهی چه تاثیری بر کودکان دارد و لالایی ها و ریتم اهنگ آن ها دارای چه ویژگی ها و چه مضمون هایی است که کودک از آن لذت میبرد. روش این پژوهش: روش مقاله کتابخانه ای- توصیفی بوده و فاقد اطلاعات اماری است. یافته ها: پس از مطالب نوشته شده در مقاله به این نقطه می رسیم که فرهنگ شفاهی آمیخته ای از هوش اندیشه احساسات و عواطف یک ملت است که سینه به سینه منتقل شده است. لالایی ها در قالب یک ریتم آرام و یکنواخت شرایطی را فراهم می کنند که کودک خود را در محیطی با صفا و سرشار از مهر و محبت دیده و در شرایط آرام بخش که انسان به آن نیاز دارد باشد. مادران لالایی را با مضمون های مختلفی برای کودک خود می خوانند که ممکن است درباره ی درد ها، آرزو ها و امیال یا شرایط زندگیشان باشد.

کلمات کلیدی:

لالایی، ادبیات شفاهی، فرهنگ، موسیقی، مادر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1251075>

